

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Kdor hoče sam po njega, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Upravištvu „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Udje „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroska cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravištvu: Koroska cesta šte. 5, sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne petivrtve za enkrat 18 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 12 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 5 vin. Parte in zabvale vsaka petivrtva 24 vin., izjave in Poslano 36 vin. — Inserati se sprejemajo do torka popoldne. — Nezaprite reklamacije so poštne proste.

VESELO ALELUJO!

Položaj.

V glavnem je Avstrija v sedanji svetovni vojski že dosegla svoje namene. Kaznovala je Srbijo, ki je z umorom prestolonaslednika Franca Ferdinanda zakrivila krvoprelitje; ponižala Črnogoro, prijateljico Srbije, ki se je takoj ob začetku vojske postavila ob srbsko stran; izgnala Esada, ki se je tudi pridružil našim sovražnikom, ter zasedla Albanijo do Valone; strla vojno moč Rusije, pognala Ruse iz Irsne dežele ter zasedla velik del Rusko-Poljske. Majhen košček gališke zemlje, na kateri se stoji sovražnikova noga, se bo dal z lahkoto pridobiti, če prej ne, pri mirovni pogodbi. Le eno nalogo še imamo v tej vojski opraviti, pošteno naklestiti Italijane, jih trdo kaznovati za nezvestobo in zasesti Italijo vsaj do Taljamenta ter tako rešiti naše brate Slovence v Benečiji izpod laškega jarma. Upamo, da bo hrabra avstrijska vojska kmalu izvršila tudi to nalogo.

Tudi Nemčija je izvršila svoje naloge v tej vojski, in za to je državni kancelar Bethmann-Hollweg že ponovno izjavil, da sta Nemčija in Avstrija pripravljena, razgovarjati se s svojimi sovražniki o mirovni pogodbi, ako jih sovražniki predložijo. Toda angleški ministrski predsednik Asquith je na to Bethmann-Hollwegu odgovoril, da četverospozum mirovni pogojev noče naznaniti, ker bi to izgledalo, kakor da je četverospozum premagan. Četverospozum pa še ni premagan, je rekel Asquith, in tudi ne bo, ampak vojeval se bo tako dolgo, da popolnoma in končno veljavno sterc in uniči prusko vojaško gospodstvo.

V nečem ima Asquith prav, namreč da bi to, da predložijo mirovne pogoje, izgledalo, kakor da je četverospozum premagan. To pa bi radi tega tako izgledalo, ker je četverospozum sedaj v tem času res premagan. Začetkoma vojske so imeli uspehe Rusi in Srbi. Ti uspehi so se že davno spremenili v si-

lovite poraze. Naši nasprotniki nimajo sedaj po skoro dveletni vojski pokazati nobenih uspehov več.

V kratkih besedah se da trenutni položaj označiti tako-le: Mi smo dosedaj zmagovalci. Vsi poizkusi, nam zadati kak udarec, se ponesrečijo, tako da se smemo smatrati v sedanjih postojankah za nepremagljive. Sedaj se gre še le za to, da svoje sovražnike, ki še nočejo ničesar vedeti o miru, pripravimo tako daleč, da bodo primorani zaprositi za mir.

Mi Avstrijci imamo svojo nalogo v tem oziru izvršiti proti Italiji in proti Rusiji. Proti Italiji jo bomo izvršili, kadar jo bomo hoteli. Italijan je sicer sicer sovražnik, a nevaren nam ni. Kar se tiče Rusije, bomo mi in Nemci gotovo začeli zopet proti njej postopati, ako še dalje časa traja vojska. Popolnega miru ji ne smemo dati, da si ne izleči pridobljenih ran ter nas napade s prenovljeno silo. Toda potrebno ni, da bi morali zopet pričeti v Rusijo prodirati, kajti naš namen je tudi izvršen, ako Rusija buta v naše postojanke ter sama skrbi za svoje nadaljno kravenje.

Kako slab je četverospozumov položaj, nam kaže najboljšo najnovejšo zadržanje Rumunije. Sklenila je z nami in z Nemci ugodne gospodarske pogodbe, kakoršne sklepajo prijatelji s prijatelji. Rumunski državni zbor, ki je bil zaradi vseh morebitnosti in pričakovanj, čeravno brez dela, še odprt, se je zaključil. Rumunska nevarnost je za nas, vsaj za nekoliko časa, zopet odstranjena.

Močno se je pričakovalo, da bo Rusija vsled udarcev, ki jih je dobila na bojiščih, in vsled notranjih težav, delala v krogu četverospozuma z a mir. Toda vedno so se znašli novi vojni hujskači, ki so miroljubnim ljudem v Rusiji onemogočili vsak uspeh. Za to je trebalo Rusiji pokazati, da bodo za njo mirovni pogoji tem težji, čim dalje bo čakala. Državni kancelar Bethmann-Hollweg je v nemškem dr-

žavnem zboru sedaj naznanil, da ji Rusko-Poljske ne bomo več vrnil, dočim je še prej bilo to vprašanje odprto.

Srbsko, črnogorsko, albansko in francosko vprašanje pri mirovni pogodbi ne bo delalo velikih težav. To se razvidi tudi iz govorov angleškega ministrskega predsednika Asquitha in italijanskega zunanjega ministra Sonnina, ki sta se teh vprašanj dotaknila le mimogrede. Nemški državni kancelar jih sploh omenil ni. Srbska je končno veljavno razdeljena med Avstrijo in Bolgarijo; črnogorsko vprašanje še je odprto, a majhnega pomena; Albanija postane samostojna, vendar z nami v tesni in prijateljski zvezi; Nemčija Franciji ne misli vzeti novih francoskih pokrajin. Najtežavnejše je belgijsko vprašanje in vprašanje nemških kolonij. In to oboje je v prvi vrsti nemško-angleško vprašanje, vprašanje nemškega ali angleškega svetovnega gospodstva.

Samostojna Belgija, naslonjena na angleške prijateljstvo, je za Anglijo neprecenljive vrednosti. Belgija in Nizozemska zapirata Nemčiji prosto pot na morje. Dokler je Belgija neprijateljica Nemčije, čuti se Anglija varno pred Nemčijo. Nasprotno pa bi bila za Nemčijo velilkanska pridobitev, ako bi bila Belgija njej naklonjena ali celo v njeni oblasti. Mogoča industrijska Nemčija potrebuje svobodno pot do morja in ne tako debele deske pred morje, kakor jo tvorita Belgija in Nizozemska. Za to pri mirovni pogodbi ne bo nihče veliko vprašal za to, kaj misli belgijski kralj ali belgijsko ljudstvo o usodi svoje države, ampak to bo izključno vprašanje nemške in angleške velemoči. Anglija pa še je dosedaj, čeprav je morala utrpeti že veliko ljudi, denarja in narodnogospodarskega premoženja v sedanji vojski, med vsemi četverospozumovi državami najmanj prizadeta in oslabiljena. Za to se je bati, da se vojske ne bo tako kmalu konec. Kakor z Belgijo, tako je tudi z

LISTEK.

Vojne pridige v postu 1. 1916.

Z dovoljenjem kn. šk. Lavantinskega ordinariata z dne 18. aprila 1916.

VII.

Velikonočna nedelja.

Evangelij sv. Marka 16, 1-7.

Tisti čas so Marija Magdalena in Marija Jakobova in Saloma kupile dišav, da bi prisle in mazile Jezusa. In prvi dan po soboti so prisle zelo zgodaj h grobu, ko je že izšlo solnce. In so rekly med seboj: Kdo nam bo odvalil kamen od duri groba? In so se ozrle ter so videly kamen že odvaljen; bil je namreč silno velik. In so šle v grob in so videly mladeniča sedeti na desni, ograjenega v belo oblečo, in so ostrmely. On pa jim reče: Nikar se ne ustrašite! Jezusa iščete Nazareškega, kritanega; vstal je, ni ga tukaj. Glejte kraj, kamor so ga bili položili! Pojdite pa, povejte njegovim učencem in Petru, da gre pred vami v Galilejo; tam ga bote videli, kakor vam je rekel!

Ko je bilo izraelsko ljudstvo v babilonski sužnosti, daleč proč od svojega sv. Siona, kjer so nekdanj obhajali s takim sijajem svoje praznike s slovesnim petjem in z radostno godbo, takrat je pri njih utihnilo petje, je zamrla godba. Psalmist (ps. 136) tako pretresljivo slika njih položaj:

„Ob rekah babilonskih, tam smo sedeli in plakali, ko smo se spominjali Siona. Na vrbe, sredi babilonske dežele, smo obesili svoje harfe“ (ps. 136, 1. 2).

Babilonci so jim sicer pravili, naj zapojejo katero sionsko pesem. Toda odgovorili so jim, da tega ne morejo v tuji deželi, v gorečem hrepenenju po domovini:

„Ako tebe pozabim, o Jeruzalem, bodi pozabljena moja desnica, Moj jezik naj mi obtiči na nebu, ako se ne spomnim tebe, Ako ne denam Jeruzalema v prvo svojega veselja“ (ps. 136, 5. 6).

Junaki! Vi ste zapustili svoj dragi dom, ki ste ga rosili s solzami žalosti in veselja, skropili s potom svojega obraza. Zapustili ste svoje ljube domače, po katerih kopri vaša duša z neodoljivo silo. Velikonočni propovednik pa naj ubere strune, ki bi vzbudile v vaših srcih sveto pesem velikonočnega veselja: alleluja? Ali se ni bati, da tudi vi odgovorite, da ne morete peti velikonočnih slavospevov? In vendar ravno vi najbolj potrebujete velikonočnega veselja in miru v svojih srcih, vam ga prav posebno vsi iz sreca želimo. Ali morete torej tudi vi občutiti velikonočno veselje? Da, z milostjo božjo ga boste tudi vi deležni, da lahko vzdiknete s psalmistom (ps. 117, 24): „To je dan, ki ga je naredil Gospod; radujmo se in veselimo se v njem!“

1. V čem obstoji velikonočno veselje? Ne morebiti samo v kakih lepih zunanjih slovesnostih in pomenljivih obredih. Poglavitno je notranje veselje, ki prihaja tiho, mirno, od zunaj neslišno. Le pogledimo, kako je bilo pri osebah, ki so prve doživele velikonočno veselje Kristusovega vstajenja! Sv. pismo nam

niti ne poroča, da se je prikazal od mrtvih vstali Zveličar svoji deviški Materi Mariji. Vendar smemo misliti, da je božji Sin storil to svoji Materi, ki ga je spremljala do smrti na križu. In kako je bilo to snidenje? Pero je preokorno in beseda je preslaba, da bi se dalo to opisati. Sreče Marijino, Kristusovo tako blizu v življenju, ločeno od Kristusa vsled njegove smrti, kako je hrepenelo po Jezusu! Po tridnevni ločitvi pa je hrepenenje izpolnjeno... Marijina duša se topi veselja in miru ob Jezusovi navzočnosti. Brez zunanjih slovesnosti, kako lepa, veličajna Velika noč! — Dragi, ki si takorekoč ločen od sveta, v kakem podzemljskem strelskem jarku ali na kaki samotni straži! Nikak velikonočni spev ne pride do tvojih ušes! Ali bi ne hotel obhajati Velike noči kakor Marija, brez hrupa in šuma, tiho, mirno? Glej, skoro zapuščen od sveta, nisi zapuščen od Jezusa! Nasprotno! Ravno k tebi bi tako rad prišel vstali Zveličar. Le imej hrepenenje po njem! Jezus pride k tebi! Tako snidenje bi oviral le smerten greh. Toda tudi ta bo uničen v plamenu goreče ljubezni do Jezusa: s popolnim kesom nad grehi, s trdnim sklepom, se jih spovedati pri prvi priliki, ti Bog odpusti grehe. Tvoja duša lahko hiti Jezusu nasproti, v njegovo naročje, v njegov objem. In Jezus bo dahovno obhajal pri Tebi Veliko noč, on, ki pravi tebi prav posebno in prisrčno: „Željno sem hrepenel jesti to velikonočno jagnje z vami“ (Luk. 22, 15). Prijatelj, ali ni to zate srečna Velika noč? Marsikateri človek bo doma morebiti slišal velikonočni zvon, bo videl velikonočne zunanje slovesnosti, a njegovo sreče je prazno, brez božje ljubezni: mrlič sredi življenja, sredi

nemškimi kolonijami, to je izključno vprašanje, ki se bo in mora urediti le med Nemčijo in Anglijo.

Bolgarija ima sedaj, odkar je naše razmerje do Rumunije zboljšalo, svojo glavno nalogo, da pazi na sovražnike pri Solunu. Te dni, ko se je na Rumunskem vršil preobrat, so Francozi in Angleži pretili s prodiranjem izpred Soluna. Kdor je vedel, kaj se je godilo v Bukareštu, se je tem grozjam le smejal. Sedaj pa po diplomatskem porazu četverosporzuma v Bukareštu ni niti na enake groznje misliti. Bolgari sami pa tudi ne bodo prodirali, ker Grčija ne želi, da mi pridemo z ofenzivo v njih deželo, pač pa, ako začne sovražnik ofenzivo in ga mi natolčemo ter zasledujemo. V tem slučaju smemo stopiti tudi na grško zemljo.

Turčija ima v sedanji vojski sila težavno stališče, ker do treh bojišč, močno oddaljenih od turškega središča Carigrada, nima železnic. Za to se tudi vsa vojaška podvzeta v Kavkazu, Mezopotamiji in Egiptu skrajno počasi razvijajo. Rusija je dosegla v Kavkazu uspeha, ker ima do tje železnice. Sedaj pri nadaljnjem prodiranju pa tudi njej manjkajo železnice, kakor Turkom in za to tudi ni nič več slišati o novih ruskih uspehih v Kavkazu.

Po našem nemerodajnem mnenju še nismo blizu miru. Vremenik, na katerega se mora gledati, je razmerje med Nemčijo in Anglijo, in to še ne kaže — na mir.

Zopetno prebiranje letnikov 1866 1897.

Z Dunaja se uradno poroča:

Da se že sedaj za poznejše potrebe zagotovi dovolj nadomestila za armado na bojišču, se bodo z razglasom, ki bo v bližnjih dneh izšel, pozvali rojstni letniki 1867 do vstevši 1866 k ponovnemu prebiranju. K temu prebiranju bodo razun tistih, ki so v razglasu izrečno odvezani od prebiralne dolžnosti, morali priti vsi črnovojniki omenjenih letnikov, brez ozira na to, ali so že dosedaj bili podvrženi prebiranju, ali če so že bili pri prebiranju. Čas za prebiranje je določen v dobi med 22. majem in 29. julijem 1916. Spособni črnovojniki pa se najbrž ne bodo poprej vpklicali, dokler ne bodo glavna, žetvena dela končana. Črnovojniki, ki pripadajo 2. pozivu (42-50letni) se bodo do nadalje uporabljali samo za zaledje, da tam v etapnih zbirališčih nadomestijo mlajše moštvo, ki je še sposobno za službo na fronti. Nadaljne podrobnosti o tem prebiranju bodo označene na tozadevnih razglasih.

Spremembe v živinski kupčiji.

Vlada določila višje „primerne“ cene.

V zadnji številki „Slovenskega Gospodarja“ smo v članku „Oddaja živine na Štajerskem“ opozorili naše čitatelje na novo uredbo glede prodaje in nakupa živine. Ko se bo graška živinska vnovčevalnica popolnoma uredila, bo smela samo ista na Štajerskem živino nakupovati in dalje prodajati. Jasno še ni, ali bodo po tej novi uredbi živinski sejmi odprav-

ljeni ali ne, ali se bodo nove uredbe glede prodaje in nakupa živine nanašale na vse vrste živine: pitano, plemeno in vozno živino, ali tudi na svinje, teleta in konje itd. Ko bomo o celi zadevi dobro poučeni, bomo natančneje poročali. Težko je tudi že sedaj zavzeti stališče, ali bo nova uredba kmetu-živinorejcu v korist ali ne.

Dne 12. aprila 1916 pa je izdala c. kr. Štajerska namestnija važno odredbo, ki bo gotovo zanimala vsakega slovenskega živinoreja. Določila je namreč višje „primerne“ cene za živino, kot so bile do sedaj v veljavi. Naše dosedanje živinske cene so bile v primeri s cenami v drugih deželah ali pa v primeri s cenami na graškem in dunajskem živinskem trgu zelo različne. Vzamimo n. pr. samo debele vole. Dosedanja najvišja cena, ki jo je smel živinorejec zahtevati za 100 kg žive teže, je bila na Štajerskem 240 K. Če si zahteval več, ali če si za par vinarjev dražje prodal, si smel vsako uro pričakovati, da te bo c. kr. državno pravdnništvo zasledovalo radi draženja. V Graecu pa se je smelo vole, ki so se na ostalem Štajerskem nakupili za 230 do 240 K ali pa še nižje, svobodno prodati na tamošnjem živinskem se mu za 300 do 332 K 100 kg žive teže in mnogokrat se dražje, ne da bi radi tega bil prodajalec ali kupec obsoben radi draženja. Razlika med cenami v ostalem delu dežele in onimi v Graecu je torej bila od lanske jeseni sem vedno 80 do 100 K pri 100 kg, to se pravi, ako je dobičkaželni mešetar nakupil v naših okrajih vole, je samo pri enem paru volov, ki so bili težki približno 1400 kg, lahko brez kazni zasluzil 1000 do 1400 K. Še večja pa je bila do sedaj razlika med našimi „najvišjimi“ ali „primernimi“ cenami in cenami na dunajskem trgu. Poročilo z dne 17. aprila pravi, da so se prodajali na Dunaju voli celo za ceno 411 do 430 K 100 kg žive teže. Najslabši (suhi) voli so se prodajali ta dan po 290 do 380 K 100 kg.

Cene graškega in dunajskega sejma pa še nadkričujejo cene na živinskih sejmih v Pragi. Dne 10. aprila se je plačevalo na tamošnjem sejmju pitane vole po 421 do 440 K, srednje debele in suhe po 340 do 420 K, bike po 230 do 430 K 100 kg žive teže. Iz drugih dežel, n. pr. iz Ogrske, sicer nimamo poročil o tamošnjih živinskih cenah, a kolikor nam je splošno znano, smo imeli v naših krajih dosedaj sigurno najnižje uradno določene „primerne“ cene za živino. Ali so imeli tisti ljudje, ki zavživajo meso, kaj haska od tega? Kaj še! Tako našdemo v mariborskih uradno določenih „najvišjih“ cenah, da stane boljše volovsko meso 1 kg 4 K 40 v do 4 K 60 v. Razlika med ceno živine in ceno mesa je torej 1 K do 1 K 40 v pri 1 kg.

Kmečki zastopniki in naše stanovske organizacije so vlado opetovano opozarjale na te nedostatne razmere v naši živinski trgovini. Vsi predmeti, ki jih mora dandanes živinorejec kupovati, so se podražili v ceni za 2- do 4kratno. Otrobi, ki so n. pr. stali pred vojsko 6 do 10 v 1 kg, stanejo sedaj 24 do 26 v.

Ker se najdejo skoro povsod brezvestni in hudobni ter škodoželjni ljudje, ki so ovajali živinorejce radi draženja kar v velkem, so sodnje zadnji česimele opraviti skoro samo z obravnavamimi radi draženja. Ako si prodal vole, za katere bi dobil v Graecu 300 K za 100 kg žive teže, doma za 245 K, in te je kak dobri mesar ali mešetar nato še ovadil, si bil občutno kaznovan. A še več! Zgodil se je slučaj, da je živinorejec, ki je svojega bika samo cenil 2 K 40 v 1 kg žive teže, a ga niti ni prodal, bil obsoben na denarno globo 200 K in v plačlo sodnijskih stroškov. Pa ne smemo si misliti, da so teh razmer bile mogoče krive sodnje, žandarji ali dotični škodoželjni ljudje, ki so ovajali, ampak krivda teh razmer je tičala

v prenizko določenih „primernih“ ali „najvišjih“ cenah.

Končno je cesarska namestnija vendar uvidela, da je treba spremembe cen in je z odlokom št. v. 4 1534 W. L. 81 1916 z dne 12. aprila določila sledeče „primerne“ cene, ki so stopile takoj v veljavo in se pod nobenim pogojem ne smejo prekoračiti.

Pitani ali debeli voli	do 2 K 90 v;
srednje debeli voli	do 2 K 60 v;
suhi voli	do 2 K 30 v;
debeli biki in telice	do 2 K 70 v;
srednje debeli biki in telice	do 2 K 30 v;
suhi biki in telice	do 1 K 90 v;
debele krave	do 2 K 50 v;
srednje debele krave	do 2 K — v;
suhe krave	do 1 K 50 v.

Te cene se bodo pri sodnijah odslej upoštevale kot pravilne cene pri ovadbah radi draženja. Te primerne cene po mnenju cesarske namestnije popolnoma odgovarjajo sedanjim pridelovalnim stroškom poljedelcev in sedanjim cenam mesa, radi tega mesarji nimajo prav nikake pravice, da bi odslej cene mesu zvišali.

Razlike med najvišjimi cenami, ki so bile določene dne 23. oktobra 1915 in uradno določenimi cenami z dne 12. aprila 1916, so sledeče: pri debelih volih 50 K, pri srednje-debelih 40 K, pri suhih 30 K, pri debelih kravah 30 K, pri srednje-debelih in suhih kravah 40 K, pri bikih in telicah 40 do 50 K pri 100 kg žive teže, kar se sme smatrati kot dokaj lep uspeh, ki pa še blizu ne odgovarja cenam na graškem, dunajskem in drugih trgih.

Mast, žito in živinska krma.

Tri reči bodo letos imele posebno važnost in veljavo: mast, žito in moka ter živinska krma.

Svinjsko mast že sedaj za drag denar težko dobiš, olja pa še manj. Svinjska mast stane 6 do 8 K 1 kg, olje pa liter 7 do 8 K. Zaloge so tako pičle, da bo letos po leti in proti jeseni izredno veliko pomanjkanje zabele, bodisi masti ali olja. V mestih je mnogo družin brez masti. Na prehrano ljudstva ima to dalekosežne posledice. Star pregovor pravi: „Če obilo zabele, je treba malo jela.“ Vsaka hrana namreč mnogo bolj izda, ako je zabeljena. Varčujmo torej že sedaj z zabelo. Ob tej priložnosti pa se obrachamo do naših gospodinj s prošnjo, da posvetijo letos posebno pozornost svinjereji. Sedaj se še lahko za to vse potrebno uredi: nakupijo prasce, nasadi obilo svinjske piče itd. Svinjereja bo letos vrgla našim kmetičem tisočake.

Enako bo letos glede žita. Preračunano je, da bomo izhajali z našimi žitnimi zalogami komaj do nove žetve. Listi poročajo, da bodo letos za žito nastavljen najbrž malo višje cene. Skrbimo torej, da se bo pridelalo v naših krajih dovolj žita vseh vrst. Skrbimo posebno za koruzo, fižol itd. Varčujmo tudi v tem oziru tako, da ne bo slo nobeno zrno, noben prašek moke v zgubo, da bo pa tudi vsak rob naše zemlje zasajen s fižolom, krompirjem, bobom itd.

Posebne važnosti pa bo letos tudi živinska krma. Letos n. pr. čutijo marsikje veliko pomanjkanje živinske krme, ker so z isto v poletju in v jeseni preveč potratno ravnali. Cena senu bo letos zopet izredno velika. Da si ohranimo naš zaklad, našo živino, skrbimo že sedaj, da bomo spravili na hleve letos dovolj živinske krme. Varčevanje se bo v tem oziru letos posebno izplačalo. Cene živini se utegnejo prihodnje še povišati.

vstajenja! Vojak Kristusov, ali ti ne obhajaš lepše Velike noči?

2. Ali pa poglej prizor današnjega sv. evanĝelija! Te pobožne žene so imele trdno vero v Jezusa, niso se bale Jezusovih sovražnikov in so hotele v svoji gorečnosti storiti Jezusu tak lep čin ljubezni, lotoč ga mazil ti. In kako velikodušne so bile! Ne navadno mazilo, ampak dragocene dišave so kupile! Svojo požrtvovalnost kažejo tudi v tem, da si še po noči ne dajo miru, ampak zapustijo v temi jeruzalemsko mesto in gredo na Kalvarijo. Le to jih muči, če radi kamna ne bi mogle izkazati mrtvemu Jezusu svoje ljubezni. Ko pa pridejo h grobu, je solnce ravnokar poslalo svoje prve žarke proti Kalvariji, kamen pa je bil odvaljen. — Prijatelj v vojaški suknji! Ali si podoben tem ženam? O, morebiti nisi bil, vsaj prej ne, ko si bil doma in se ti je dobro godilo. Kako trhla je bila tvoja vera, kako slaba tvoja ljubezen do Jezusa! Na tvojem srcu je bil tako silno velik kamen, da ti je zabranil vstop k Jezusu. Pa prišla je vojska. Gospod Bog ti je začel govoriti z močnim glasom med vojnim gromom in ognjem, kakor nekaj Izraelcem s Sinajske gore. Večnost ti je stopila tako živo pred oči, da si spoznal, da človek ni ustvarjen za ta svet, ampak da je bivanje na zemlji le priprava za večnost: spoznal si, „da nimamo tukaj obstoječega mesta, temveč iščemo prihodnjega“ (Hebr. 13, 14). Po tem spoznanju si uravnal svoje življenje. Kamen, ki je obteževal tvojo vest, ti je odvalila v zakramentih sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa zopet oživljena vera in zopet ožarjena ljubezen do Boga. Od doma si šel v vojsko morebiti v temi mladosti in brezbriznosti za večne reči. Kaka svetloba pa je zdaj v tvojem

umu, kaka odločnost v tvoji volji in kaka blaženost v tvojem srcu! Solnce božje milosti je poslalo svoje razsvetljujoče in ogrevajoče žarke v tvojo dušo. — Žene so bile tako lepo poplačane za svojo ljubezen do Jezusa! Videle so angela, ki jih prijazno nagovori, pomiri ter razveseli z radostnim naznanilom, da je Kristus vstal od mrtvih. Kako vesela prva Velika noč za te žene! — Prijatelj! Tudi tebi bo poplačana tvoja živa vera in goreča ljubezen. Saj je „Jezus Kristus ravno tisti večeraj in danes in vekomaj“ (Hebr. 13, 8). Vzdadoščen boš z veselim naznanilom, da si tudi ti vstal s Kristusom k novemu življenju. Tebi velja poziv sv. Pavla: „Bratje, ako ste vstali s Kristusom, iščite, kar je zgoraj, kjer je Kristus, sedeč na desnici božji; hrepenite po tem, kar je zgoraj, ne pa po tem, kar je na zemlji!“ (Kol. 3, 1, 2). O blažena taka Velika noč krščanskega vojaka!

3. Pa morebiti porečeš: Vse to bi bilo prav, a zakaj moram vendar toliko trpeti v tej vojski! Predragi, ko tako govoriš, si podoben učencema, ki sta šla prvo velikonočno nedeljo iz Jeruzalema v Emavs, kakor se bere v evanĝeliju za Velikonočni ponedeljek. Ta dva učenca sta prej verovala v Jezusa in ga ljubila. Toda ko je Jezus trpel in umrl, sta bila obupana; mislila sta, da vendarle nič ni z Jezusom. Velike noči še nista občutila v svojih srcih. Ko sta šla tako zamišljena in zatopljena v žalost in obup proti Emavs, se jima je pridružil Jezus in ju vprašal s sočutjem, zakaj sta tako žalostna. Sočutna beseda! Kak balzam za žalostno, potrto srce! Ko sta mu povedala, da je Kristusov križ vzrok njune obupnosti, je jima razložil iz sv. pisma, da Kristusovo trpljenje ni nič nepričakanega, nikak neuspeh, am-

pak da je Kristus ravno s trpljenjem in s smrtjo odrešil svet ter ustanovil mesijansko kraljestvo. Svoj nauk je združil v besede: „Ali ni bilo potrebno, da je Kristus to trpel in tako šel v svojo slavo?“ Kako blagodejno je vplivala ta beseda božja na njuni srca! Vzljubila sta navideznega tuca ter ga v Emavs tako lepo prosila: „Ostani z nama, ker se mračil in se je dan že nagnil!“ Pri lomljenju kruha sta ga pa spoznala. Ko je izginil, sta rekla med seboj: „Ali ni bilo najino srce goreče v naju, ko je govoril po poitu in nama razkladal pisma?“ Razveseljena sta šla takoj v Jeruzalem oznanjevati Kristusovo vstajenje. Prej taka žalost, zdaj pa taka vesela Velika noč! — Dragi, ako moraš veliko trpeti, ne daj se premagati žalosti! Ljubi Bog ve za tvoje trpljenje, on ti ga pošilja, pa ne zato, da bi samo jokal, ampak da bi bil v trpljenju preizkušen, kakor zlato v ognju, in pripravljen za večno preslavljenje. Čuj sv. Pavla visoko pesem o trpljenju: „V vsem trpimo nadlogo, pa se ne plašimo, stiskani smo, pa ne omagamo, preganjani smo, pa se ne čutimo zapuščene, ob tla smo metani, pa ne glnemo, mrtvenje Jezusovo vedno nosimo okrog na svojem telesu, da se tudi življenje Jezusovo očitno pokaže na naših telesih . . . Zato ne izgubimo poguma, ampak če se tudi ruši naš zunanji človek, se pa naš notranji prenavlja od dneva do dneva. Zakaj naša sedanja, kratka in lahka nadloga nam pripravlja neizmerno visoko, večno čast“ (11. Kor. 4, 8 sl.). Junak in učenec Kristusov! To so nauki sv. pisma. Ali se ob njem ne bo ogrelo tudi tvoje srce? Če je mračilo trpljenje dozdaj tvoj vid, da nisi spoznal Jezusa, in se še nisi veselil z njim, odpri sedaj oči! Prišel bo trenutek, ko boš tudi ti o sebi re-